

ЯК ГОВОРИТИ З ДІТЬМИ ПРО ІНВАЛІДНІСТЬ

1. Замість слів «хвороба», «хворий» — прийменник "з":

Дитина з інвалідністю, а не інвалід. Хлопчик з аутизмом, а не аутист.
«Інвалідність – це коли людина не може робити певні речі, які робимо ми з тобою».

2. Якщо дитина цікавиться: «Чому виникає інвалідність?»

Не заглиблюйтесь в пояснення причин. Достатньо короткої відповіді:
«Просто так є. Так трапилось, що в людини є інвалідність».

3. Побачте дитину, а не інвалідність.

Не робіть вигляд, що інвалідності немає, але й не перебільшуйте увагу. Акцентуйте на речах, які об'єднують. «Дітям з інвалідністю не треба спеціальні ігри чи іграшки. Вони теж бавляться ляльками і Лего, як ти.

Давай дізнаємось, які іграшки любить хлопчик?»

«Всі люди різні. Кожен має свої особливості. Ти бігаєш, а дівчинка пересувається на візочку. Це нормально – бути різними».

Діти налаштовані не негативно, а зацікавлено.

Негатив, переляк і осуд діти «зчитують» з дорослих.

4. Підтримайте, а не жалійте.

Підтримка – це розмова на рівних, яка не принижує. Говоріть про інвалідність та поведіться так само звичайно і спокійно, як завжди.

5. Допоможіть дитині дізнатися більше про людей з інвалідністю.

Розкажіть дитині про інвалідні візки, пандуси, шрифт Брайля, слухові апарати, собак-поводирів, мову жестів тощо.

Пам'ятайте, що дитинство не має інвалідності.

БАТЬКІВСЬКА СПІЛКА
EPA Member

#НеБийДитину

Текст: Олена Жупанова. Ілюстрація: Freerik. Інфографіка: Наталя Біда.